

ÁRPA-LAPOK

Az Árpád Gimnázium

2010. ÁPRILIS
V. évf., 6. szám

DARMSTADT

GOMBÁR

ARANYKÖPÉS XXL

Mivaaa? – kérdezte tőlem tegnap este a villamoson egy kedves, barátságos, rendezett külsejű úriember. Bizonyára illetlenség volt, de nem válaszoltam, úgy éreztem, egy ilyen súlyú kérdésre nem szabad mást, csak alapos érvekkel alátámasztott, abszolúte precíz feleletet adni. Törtem is egész este pici buksimat, ahogy Micimackó szokta, de nem jutottam semmire.

Ma reggel azonban megvilágosodtam. Mert hogy mi is van most? Tavasz, mégpedig az az igazi, nagybetűs Tavasz! És mielőtt még felmerülne a „má' mé” vagy „mos' méé” kérdés, azt is elárulom, hogy miért. Tekintsünk el a „csicseregnek a madarak és rügyeznek a fák” típusú giccsektől, sőt attól is, hogy ez van a nap-tárba írva. Hiszen ezeknél sokkal súlyosabb érv, hogy bennhagytam a kabátomat a suliban, és ez egészen otthonig nem is jutott eszembe, vagy épp az, hogy Árpád Napok vannak.

Ahogy visszagondolok, ez utóbbi nekem mindig is a tavaszt jelentette, na meg persze azt, hogy ebben a két napban csak olyasmit kell végigülnöm (jó eséllyel a földön) és hallgatnom, ami érdekel, vagy amiről legalábbis azt hittem, hogy érdekelni fog. Ezt az életstílust azért nagyon el lehet viselni, és nem csak a lazulásra gondolok. Régebben DT-sként, úgymond szervezőként a másik oldalról is láttam a sulinapokat, és meg kell hagyni, azt is szerettem. Idén némiképp beárnyékolja a nagy szabadságérzetet a próbaérettségi, de most nem sok értelme van nyafogni...

Inkább pénteken nyafogtam volna Gombáron, hogy miért nem lehetünk megint mi

a színpadon. Mert akárhogy is nézem, az a bizonyos előadás az elmúlt hat év egyik legnagyobb sulis élménye volt: közel fél év készülődés után sminkben, jelmezben, szép nagy adag lámpalázzal a kicsinosított színpadon állni, és jobb esetben nem látni, de tudni, hogy az a rengeteg néző miattunk van ott. És akkor még nem is beszéltem a korábbi próbákról, szervezésről, tervezésről és a célként megnevezett osztályközösség-építésről. Nem tűnik olyan távolinak... Pedig bizonyára régen volt, hiszen akkor állítólag még aranyosak voltunk – és utáltuk, amikor ezt mondták –, most meg állítólag ... (cenzúrázva by szerző) vagyunk – és még csak nem is zavar minket, ha ezt a fejünkhöz vágják.

Csak hogy közhelyes legyek: rohan az idő.

Lehet, hogy amikor ezt fogod olvasni, majd épp az Amfiban ülsz, és fél szemmel a buzogánypróbát lesed. Ha mégsem, akkor ajánlom, nézz be a következőre. Persze benne lenni, futni és gyakorlatot csinálni még sokkal jobb, de az ücsörgős statisztálásnak is megvan a maga hangulata, főleg az esti próbákon.

Apropó este: végre rájöttünk, miért jó, hogy idén mi ballagunk: nem kell termet díszíteni, a fiúknak nem kell gyökeret ereszteniük, miközben két lábon járó fáklyatartóként funkcionálnak, mi ex-buzogányosok pedig kívülről is végignézhetünk egy teljes gyakorlatot, még ha furcsa is lesz. Na persze: a „miért rossz”-ra is lehetne indokokat felsorolni, de ezt most a helyszűke és egy bizonyos ígéretem miatt inkább hanyagolom.

Na de egy szó, mint száz: hámostezva.

Pályázat

Pályázatot írunk ki az iskolaújság jelenleg 2. oldalú vezércikkének megírására a következő tanévre. Pályázni lehet egy elképzelt vezércikkkel, a cikk szokásos terjedelmében, akár fiktív eseményeket felhasználva. A cikk korábbi tartalmi és stíluselemeit meg lehet változtatni. A pályázatokat elektronikus formában várjuk június 7-ig az arpadlapok@gmail.com emailcímrre.

A pályázat nyertese 25 ezer Ft ösztöndíjban részesül és egy tanéven (7 lapszám) keresztül írhatja az újság második oldalát.

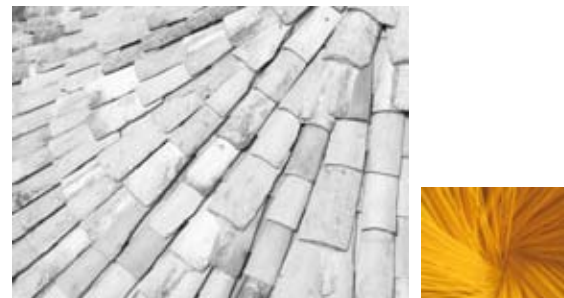
A HÓNAP FOTÓJA

Szerelem

fotó: Fehér Bálint (8.b)

KÉP-MÁS

Az előző számunkban egy csomag spagetti volt látható. Hát ez mi lehet?

fotó: Sass Zoltán (11.b)

Ugyanebben a számban Sarlósné Bánhegyi Lídia tanárnő fiatalkori fotóját láthattátok. Hát ő ki lehet?

A HÓNAP KÉRDÉSE

„Ha választhatnál, melyik században élnél a legszívesebben és miért?”

KÉRDEZD MÁSKÉNT

Magyar Margit tanárnő

– *Tanárnő hogyan került Budapestre?*

– A Dél-Alföldön, Kiskunhalason születtem. Meglehetősen kacskaringós út vezetett Budapestig és a tanári hivatásig.

– *Milyen kacskaringós út?*

– Az általános iskolában ének-zene tagozatra jártam, emellett hegedültem egészen az érettségiig. Nagyon szerettem az együtt zenélést nemcsak a kamarazene-
karban, zenekarban, hanem az iskolai kórusban is. Szabad időmben sokat rajzoltam és évekg úszóedzésre is jártam. Nagyon hálás vagyok szüleimnek, hogy lehetővé tették húgaimnak is és nekem is ezt a sokoldalú fejlődést.

Általános iskola után a helyi Szilády Áron Gimnáziumban fizika tagozatos lettem, ami emelt óraszámú matematikanulással is járt. Ez az iskola egy nagy hagyományokkal rendelkező gimnázium: 1664-ben a Debreceni Református Kollégium kihelyezett fiókiskolájaként kezdte működését. Az iskola zászlajára hímzett jelmondatot pedig – *Sub pondere crescit palma*¹ – igen gyakran hallottuk a négy év folyamán. Szép emlékként maradtak meg az ünnepélyek és az évről évre megrendezett Szilády Kupa izgalmai. Még ma is őrzöm az iskolai jelvényt, amit tanítás után is a főső ruházaton, kívül kellett viselnünk.

– *Hová járt egyetemre?*

– Hagyomány volt a gimnáziumunkban,

hogyminden évben többen is külföldre mentek tanulni. Az akkori szocialista országokba hirdettek meg ösztöndíjakat. Volt bennem némi kalandvágy is, önálló-

sodási törekvés is, beadtam hát a papíromat én is. A felvételi vizsgák januárban voltak, alkalmas volt akár szintfelmérőnek is a "rendes" magyar egyetemi fölvételi előtt. Ha nem vettek volna föl, évvizsga nélkül mehettem volna a többiekkel a hazai felsőoktatásba jelentkezni. Fölvettek. Aki a Szovjetunióba vagy a Német Demokratikus Köztársaságba jelentkezett, annak nyelvből is kellett vizsgáznia, a többieknek pedig egy év nyelvtanulás előzte meg az egyetemi tanulmányokat. Az én osztályomból volt, aki Csehszlovákiába, volt, aki Romániába ment továbbtanulni. Én a Drezdai Műszaki Egyetemre kerültem, és gépészmérnökként végeztem a feldolgozó gépek szakon.

– *Hogyan lett tanár?*

– Tervezőmérnökként dolgoztam mielőtt GYES-re mentem, aztán a gyerekekkel együtt töltött évek alatt ismét tanulásra adtam a fejem. Érdekelt a pedagógia, a gyerekek nevelése (jobban is, mint a tervezés), ezért aztán elvégeztem a Budapesti Tanítóképző Főiskolát. Mire lejárt a GYES és vissza tudtam volna menni dolgozni, a rendszerváltozás következményeként sorra mentek tönkre és zárták be kapuikat a termelő üzemek, gyárak, így az én munkahelyem is. Tanítóra sem

volt szükség, mert egyre kevesebb gyerek született. Végül a nyelvtudásomra alapozva kezddhettem németet tanítani, és mellette persze a német-tanári oklevelet is megszerezni. A Kiscelli utcai nyelvi tagozatos Általános Iskola után tíz évig voltam a Szent Angéla Iskolában, mielőtt az Árpád Gimnáziumba kerültem. Tanári példaképem édesanyám, aki 51 éves tanítás után hagyta abba az aktív iskolai oktatást.

– *Milyen hobbijai vannak?*

– A nemzetiségi osztályokban való tanítás sok plusz feladatot ad. A német irodalom és a nemzetiségi hon- és népismeret órákra való készülés egyelőre még időigényes, de nagyon izgalmas feladat. Szabadidőm kevés van, de azért föltétlenül időt szakítok minden héten az énekkari próbákra. A Szent Péter és Pál templom Albert Schweizer Kórusában énekelek most már tizenkettedik éve. Az egyházi szolgálaton kívül, ami elsősorban az ünnepi miséken való szereplést jelenti, sok világi művet is tanulunk. Legutóbb a Nemzeti Galériában volt fellépésünk.

– *Nyaralás, utazás?*

– A nyarakat többnyire itthon töltjük, Magyarországon. Már hagyománnyá vált, hogy minden augusztusban fölkerelkedünk, és ötnapos gyalogtúrán ismerkedünk Magyarország tájaival. A legkisebb fiunk még

nem is járt iskolába, amikor először nekiindultunk az országnak. Bizony nehéz volt időnként, amikor nemcsak a hátizsákot kellett cipelni, hanem ha már nagyon elfáradt, a gyereket is. Ilyenkor mindent viszünk magunkkal: sátrat, hálózsákot, fazekat... Most már a gyerekek inkább a maguk útját járják, és a barátaikkal töltik a nyarat.

Igen erős a kötődésem a vidékhez, elsősorban az Alföldhöz. Kisgyerekkori emlékek, élmények fűznek Halason a malomparthoz, fülemben van a közeli mocsaras esti békakonzertje. Minden évben Hódmezővásárhelyen töltünk egy hetet. Ilyenkor szoktam „föltöltődni”. Szinte most is érzem, hogyan szúrta annak idején mezítlábas talpamat a tarló, és emlékszem,

milyen őszinte csodálattal bámultam a legelőről behajtott teheneket, ahogyan a vödörből itták a vizet. Egészen biztos, hogy ezek miatt a meghatározó élmények miatt szeretem tanítani a hon- és népismeretet.

– *Kívánságok?*

– Hogy mit kívánnék, ha teljesülhetne három kívánságom? Amit mindenki más kívánni szokott: mindenekelőtt egészséget, és hogy gyerekeink is megtalálják azt a hivatást, amit majd örömmel gyakorolnak.

– *Köszönjük a beszélgetést!*

Varga Stefánia (11.b), Őri Annamária (9.d)

„A 21. században, mert Orsi is itt van.” (Juli)

„A hat-huszedikban.” (Dudi)

¹ Teher alatt nő a pálma

ÁTIRAT

Petőfi Sándor *Megy a juhász számaron... című versének átírata a számar szemszögéből.*

Megy a juhász számaron...

Megy a juhász számaron,
Földig ér a lába;
Nagy a legény, de nagyobb
Boldogtalansága.

Gyepes hanton furulyált,
Legelészett nyája.
Egyszer csak azt hallja, hogy
Haldoklik babája.

Fölpattan a számarra,
Hazafelé vágta;
De már későn érkezett,
Csak holttestet láthat.

Elkeseredésében
Mi telhetett tőle?
Nagyot ütött botjával
A számar fejére.

Petőfi Sándor

Űl a juhász a hátamon...

Űl a juhász a hátamon,
Elég nehéz fajta,
Megnézném, hogy mit csinálna,
Ha én ülnek rajta.

Egyszer valaki odajött,
S olyat mondott neki,
Láttam rajta azonnyomban,
Hogy a kedvét szegi.

Felugrott hát hátamra
S úgy oldalba rúgott,
Gondolta, ettől gyors leszek,
Szemem majd kiugrott.

Elég gyorsan kocogtam,
Nehogy nagy baj legyen.
Átmentem én mindenem:
Dombon, völgyön, hegyen.

Mikor végre megérkeztünk
Szemét majd ki sirta.
Pedig én úgy rohantam,
Ahogy lábam bírta.

S köszönetül munkámért
Botja csattant rajtam.
Nem értettem, mért haragszik,
Pedig jót akartam.

Gyarmati Fanny (8.a)

„A 20. században, mert akkor még nem kellett 10 centis magassarkút hordani ahhoz, hogy szexi legyél.” (*Timi és Adél*)

„Jobbágyként, meg földművesként egyikben sem, de arisztokratáként szívesen élnék a múltban.” (*F*)

„A 26. században, mert milyen vicces lenne már?” (*S. Z.*)

„A 30. században, mert akkor már minden lehetséges lesz.” (*Melitta*)

VIRÁGNYELV, AVAGY MIT VEGYEK A KEDVESEMNEK?

Nőnap, Valetin-nap, születésnap, névnap. Ünnepre vagy látogatásra. Alkalomra vagy minden apropó nélkül. Virágot adni már az ősidők óta nemes és lovagias gesztus. **Pláne hogy itt a tavasz, a természet is felébred téli álmából és minden rügyet bont.**

A ki kicsit jártasabb a virágok világában, az tudhatja, hogy a ciklámen a búcsúszást jelképezi, a bazsalikom a gyűlöletet fejezi ki. Bizony, kedves fiúk, nem mindegy, melyik gatz vesszük meg a sarki boltban és nyomjuk az illető leányszó kezébe miközben elmotyogunk egy-két bókot! Az ajándékaink beszélnek helyettünk és nincs ez másként a virágokkal sem. A virágokkal szavak nélkül beszélhetünk.

Egyszóval, szófukar fiúk, férfiak, figyelem! Itt egy kis segítség:

Amarilisz: Büszkeség, költészet. Amarilisz adni egy nőnek azt jelenti, hogy büszkék vagyunk rá, a vele való ismeretség érték a számunkra.

Begónia: Légy óvatos! Férfitől begóniát kapni azt jelenti, hogy saját ideáljaiba szerelmes, nem pedig az imádott Hölgy valós személyiségébe.

Cserecsyvirág: Első szerelem idején szokás ilyen virágot ajándékozni.

Gyöngyvirág: Gyöngyvirág csokrot nőnek ajándékozni megbecsülést, tisztességes szűzi szándékot jelent.

Harangvirág: Alázatosság, szelídség. Mindenem a tiéd, mindörökkön tartó imádat. A női csevegés, fecsegés jelképe.

Hibiszkusz: Kifinomult szépség. A hibiszkusz a nőesség és szépség jelképe. Ezért alkalmas ajándékba, akár csokorban is.

Aki ilyet kap, annak elismerik nőiségét és szépségét.

Hóvirág: Remény. Az ifjú szerelmes tiszta kedvesének választhatja ajándékba. Bár – ahogy a népnyelv tartja – óvatosságnak kell lenni azzal a férfival, aki elhív bennünket hóvirágot szedni, mert könnyen lehet, hogy gólyahírral

térünk majd haza.

Ibolya: Szerénység. A hűség mintaképe a párom. A kék ibolya pedig a hála virága. Talán ezért szokás pedagógusainknak is ibolyát vinni.

Jácint (lila): Bocsáss meg!

Kamilla: Az érzékek vagy a szellem nyugalmát jelképezi a kamilla. A szerelem tüze által okozott gyulladást is csillapítja. Barátnők adhatják megcsalt leány barátjuknak vigasztalásul.

Kankalin: Nem tudok nélküled élni. Nélküled halott vagyok. Ide nem kell magyarázat, miért is ajándékozunk sok-sok kankalint szeretteinknek. :)

Krizantém: Pihenés, nyugalom. Nálunk főleg a temetők virága lett, mivel halottak napja környékén nyílik.

Muskáti: A butaság, az ostobaság, a szűk látókörűség növénye. Az ablakban állva búsong magában, mint a magára hagyott asszony, aki az ablakban várakozik kedvesére. Muskátlit ajándékozni egyben olyan jelkép,

mely a magány megtörésére utal.

Orchidea: Szerelem, szépség, finomság. Orchideát ajándékozunk annak a nőnek vagy férfinak, akinek műveltségét és tudását nagyra becsüljük, akinek kifinomult ízléséről már meggyőződünk.

Rózsa (sárga): A szerelem csökkenése, féltékenység, Próbálg meg vigyázni! A következő kérdéseket is jelenti: szerelmed őszinte? Nem csalsz meg?

Szarkaláb: Baj, ha kicsit link vagyok?

Vadrózsa: Ne taszíts el!
Viola: Ragaszkodási kötelek, gyorsaság.

Mindig szép leszel számomra. A tartós szépség virága. A sárga viola az elmúló szépséget jelképezi. Elvakult férfiaknak ajánljuk.

Nusy

ARANYKÖPÉSEK

Múltkori segélykiáltásunkra jó sok aranyköpést küldtetek, köszönjük! Jutalmul most 100%-kal több aranyköpés a rovatban!

„Szeretnék megdicsérni Szabolcs. De a külalakod ocsmány.” (Köváriné dr. Fülöp Katalin)
Tanár: – Ulászló megbetegedett. A főurak megegyeztek, hogy új királyt választanak. Hogy reagált erre a király?

Diák: – Meggyógyult. (Szendi Emma)

„A legjobb, ami történt velem aznap, hogy szembetalálkoztam ezzel a sütivel és nem álltam ellen.” (Nánay Mihály)

„Vannak olyan barlangok, ahová nem engednek be normális emberkéket.” (Sziliné Dienes Irén)

„Ha egy pohár szódába belebújhatnék!” (Tajtiné Váradai Emőke)

„Félre, rút, tunya népség, megjött Laci, a szépség.” (Számadó László)

„Félretéve a viccet és a komolyságot.” (Gärtner István)

„Nem kell megijedni, csak nagyon.” (dr. Kiss Katalin)

„Nyújtózzatok kigyóban! Vagyis gyíkban!” (Fekete Andrea)

„Itt van nekünk a hasnyálmirigyünk. Ki is veszem gyorsan!” (Kis Róbert)

„Ne kelljen üvöltönnöm a füzetekbe... ööö... a fületekbe!” (Molnárné Vámos Katalin)

Tanár: – A logaritmus függvények sokszor kellene, szinte szembejönnek veled az utcán.

Diák: – Akkor ha jól néz ki, majd jól megderivalom.

Tanár: – És létrehozzátok a legkisebb közös többszöröst? (Koncz Levente)

„Az autóban olyami játszódik le, mint az üvegházhatás, nagyon meleg lesz, ezért nem hagyunk bent kutyát, macskát, kisbabát, nagymamát, mert az nekik nem jó!” (Tarlós Péter)

Diák: – Tanár úr, akkor a kukás fontosabb, mint egy tanár?

Tanár: – Hát képzelj el, hogy előttem itt minket a szemét! (Vajda István)

„Na most bekeményítetek! Ha nem jó nektek a jó, akkor jó lesz nektek a rossz!” (Lőrincz Andrea)

„Csak a lápiember tudja, hogy kell átkelni a lápon. A többi páciens elnyeli.” (Sziliné Dienes Irén)

„Itt ez a sárga rész, ezt minden bölcsességünket összeszedve úgy nevezzük, hogy sárgafolt.” (Tarlós Péter)

Tanár: – Ezt álmodból feliasztva is tudnod kell.

Diák: – Ó, ezért én nem fogok felkelni, tanárnó!” (Feketéné Kovács Anikó)

„És ezzel a végbél a napvilágra kerül... akarom mondani, a széklet!” (Kis Róbert)

„Gyere ki és nézd meg ahogy beszélgetsz. Igaz, akkor nem látod.” (dr. Kiss Katalin)

„Sok marha van Magyarországon. Már mint mezőgazdasági értelemben.” (Varga Júlia)

„Az ateisták kis hányadéka gondolja... Hoppá, ez azt hiszem, visszaköszön majd az Árpád Lapok bizonyos rovatából.” (Simon Péter)

„Sanyi, ki foglak zavarni. Tudom, hogy ilyet nem lehet mondani, mert úgysem szabad megcsinálni. De hátra fogom kötni a sarkad... mert azt sem lehet.” (Lienhardt Krisztina)

„Érdekes, hogy utálok felírni a nevem a táblára így Vámos Miklósként.”

(Molnárné Vámos Katalin)

Az Árpád Gimnázium iskolatársasága. Megjelenik: tanévente hétszer. Email: arpadlapok@gmail.com. Design: Bakos Asztrik. Felelős tanár: Koncz Levente. Írták és rajzolták: Bene Dia, Benyó Réka, Dudás Orsolya, Holecz Melinda, Kádas Miklós, Kiss David, Kovács Rebeka, Kristóf Petra, Margitai Anna, Óri Annamária, Südi Anna, Takács Eszter, Treszkai Anett, Varga Stefánia. Tervezés: Bakos Asztrik. Nyomdai kivitelezés: OBR2000 Kft. Felelős vezető: Kutrovich Zsolt. A címlapon: Szabó Borbála (9. d.), a Gombár bemutatók legjobb női főszereplője (fotó: Fehér Bálint).

Az állatok sorban állnak az erdei közért előtt, bár a rács még nincs felhúzva. A kis nyuszi előresiet, de a medve elkapja:

– Hajnal óta itt állunk sorban, te meg most jöttél – förmed rá

–, és volna pofád idetol-lakodni? Na, takarodj hátra!

Azzal fölemeli a nyuszt, és hátrarepíti. Másnap ugyanolyan sor tolong a közért előtt. Megint jön a nyuszi, és siet előre. A medve most is elkapja, és hátradobja a sor végére. Harmadnap ugyanígy. A nyuszi sértetten tapogatja a fájó fenekét:

– Na, úgy látszik, ma sem fogok kinyitni.

Amit a szüleimtől tanultam:

1. Megbecsülni mások munkáját: „Ha mindenáron meg akarjátok ölni egymást a tes-tvéreddel, kint csináljátok! Most takarítottam fel.”

2. Vallást: „Jobb lesz ha imádkozol, hogy ki-jöjjön a folt a fehér pólódból!”

3. Az időutazás alapjait: „Úgy megcsaplak, hogy a jövő héten térsz magadhoz!”

4. Logikát: „Azért, mert én azt mondtam!”

5. Tornamutatványokat: „Most nézd meg, hogy néz ki itt hátul a nyakad!”

6. Bőrön át táplálkozást: „Fogd be a száz és edd meg a vacsorád!”

7. Türelmet és kitartást: „Addig ülsz itt, amíg a spenót el nem fogy!”

8. Meteorológiát: „Úgy néz ki a szobád, mint-ha tornádó söpört volna át rajta!”

Kovács meséli a kollégájának:

– A feleségem és én, tíz év házasság után,

még most is kézenfogva sétálunk az utcán... – Annyira szeretitek egymást? – kérdi a kollé-ga.

– Nem, csak ha elengedem a kezét, mindjárt bemegy valamelyik boltba vásárolni.

Egy egyetemista az egyetem ebédlőjében le szeretett volna ülni egy üres helyre egy oktató mellé, de az így szólt:

– Egy hattyú nem lehet barátja egy disz-nónak!

– Jó, akkor tovább repülök – így a diák.

A tanár ezen vérgigéződt, és elhatározta, hogy a vizsgán elbuktatja. Így a legnehezebb kérdéseket adta fel neki. A diák azonban a dolgozatban parádés válaszokat adott. Ezért a tanár – hátha még megbuktathatja – egy min-dent eldöntő kérdést ad fel:

– Mész azt úton és találsz két zsákot, az egyikben arany, a másikban ész van. Melyiket választod?

– Az aranyat.

– Én sajnos a másikat választanám, az értelem-mel teli zsákot.

– Mindenki azt, ami neki hiányzik – vágja rá a diák.

A tanár majd megőrül, és azt írja a dolgozatra: „számár”. A diák rápillant és így szól:

– Elnézést, tanár úr, aláírta, de nem írt rá je-gyét!

– Miért nem jó József At-tilával barkochbázni?

– Mert mindig csak a mamára gondol.

NYELVI SAROK

“I’m so glad I’m not an heiress, Mr Soper. I should never know whether my suitors were attracted by myself or my money.”

“Oh, Miss Beakley, your mirror should leave you in no doubt about that.”

„A 19-20. században, a fűzők és az álarcos bálók idején.” (D. Orsi)

„A 21. században, mert szép és jó és vidám.” (névtelen)

„Szeretem ezt a századot.” (N)

GUMICUKOR

A gumicukor nevét gumis, zselés állagáról kapta. Fő összetevőjének, a zselatinnak köszönhetően jól íze-síthető és színezhető. Többnyire gyümölcsös, kólás ízesítéssel, a leg-különbözőbb formában kerül piacra. Egyik legismertebb változata a gumimaci.

A gumicukor cukor, glükózszirup, esetleg invertcukorszirup és zselésítőanyagok felhasználásával készül, ízesített és színezett, öntéssel alakított, esetenként panírozott, gumyszerűen rugalmas cukorfeleség.

A jellegzetes gumis, rágós állag úgy érhető el, hogy a 6-8 százaléknyi zselatint tartalmazó szirupot befőzik, majd száraz levegővel szárítják, míg a víztartalom 18 százaléknyra nem csökken. A cukor felületét ezután olajjal kezelik, amitől fényes lesz és nem ragad.

A gumicukrot a londoni Charles Gordon Maynard találta fel 1909-ben. A figura megalkotásának ötlete Hans Riegel nevéhez fűződik. 1922-ben táncoló medvefigurát készített mézgából, hasonlót azok-

hoz, amelyek ezekben az időkben a vásárok attrakcióinak számítottak. Az eredeti maci nagyobb méretű volt, majd idővel 22 mm-esre változott és „teddy” maci formájúvá alakult. 1925-től kezdve édesgyökérből is készítették. A legelső években a napi termékeket Hans Riegel felesége biciklin szállította a megrendelőkhöz.

A fogyasztás évről évre növekedett, a Haribo maci pedig jelképe lett a gumicukroknak.

A gumimaci receptje évek óta változatlan: szirup, cukor, szőlőcukor, zselatin és egyéb aromák. A keverés aránya azonban ma is feltéve őrzött titok.

A formába öntött és öt napon át szárított Haribo macikat elkészültük után méhviasszal vonják be, és becsomagolva szétküldik a világ minden részébe. A cég európai üzemait naponta mintegy 80 millió gumimaci hagyja el.

A Haribo termékek széles rajongói körrel rendelkeznek. Kedvence volt például II. Vilmos német császárnak és Albert Einsteinnek is.

Kiss Dávid (8.a)

数字は独身に限る

(sudoku)

„Az előzőben. Hippi akarok lenni.” (Marci)
„A 20. elején, mert az olyan szép volt.” (Andi)

6				9		
		3		1		
2		1				7
	8			4		
	7		5		9	
		1			2	
9				1		6
		4		2		
			8			3

KARÁDI VERSENY

Január 27-én került sor a 2010-es Karádi Károly Természettudományi versenyre.

Az osztályommal együtt segítettünk az előkészületekben. A fiúk cipelték fel a szatyrokat, míg mi, lányok hangulatosabbá tettük a biológia termet. Műanyag tányérokra kipakoltuk a pogácsákat és a süteményeket, művészi elrendezésbe helyeztük az üdítőket a tanári asztalra és virágsokrot rajzoltunk a táblára.

Mikor mindennel készen lettünk, már érkeztek is a versenyzők. Két osztálytársamat leküldték a bejáráthoz eligazítani a megérkezőket. „Második emelet, a pintyeknél balra.” – hangzott a jelmondat. Hét csapat versenyzett három-három fővel. Osztályfőnökünk elmondott minden tudnivalót a versennyel kapcsolatban, majd elkezdődött a nagy megmérettetés. Tesztek kitöltésétől kezdve az állatok felismeréséig volt minden. Eközben az osztályunkból már csak nyolcan maradtunk a lebonyolításra. Valamennyien leültünk a kémia szertárba és folyamatosan javítottuk a ránk bízott feladatlapokat. Amint készen lettünk, azonnal bediktáltuk az eredményt Lővei Péternek.

Egyértelműen látszott már, melyik csapat lesz a nyertes. Eredményhirdetés előtt még nagyban tanakodtak a tanárok a további helyezésekről.

Végül megszületett az eredmény. A II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola nyert. A győztes csapat (Természet őrői) átvette a megérdemelt jutalmat és az oklevelet. De a többi versenyző sem ment el üres kézzel, mindenki kapott emléklapot és a természethez

kapcsolódó ajándékot. Szerintem mind a csapatok, mind a szervezők nagyon jól érezték magukat, és egy kellemes délutánt töltöttek el együtt. Számomra egészen más érzés volt egy versenyt a színpalok mögött átélni.

Montagny Alexandra (9.c)

A LEGJOBB 10

Ebben hónapban a „legjobb 10” összeállítására Simon Péter tanár úr vállalkozott. Most az ő kedvencei következnek. „Ezeket szívesen hallgatom”:

1. Kolinda: Hétről hétre (Ráolvasás)
2. Ghymes: Tánc a hóban (Rege)
3. Komisz Kenyér: És Christophorus énekelt (Barbár dal)
4. Jan Garbarek: White Noise of Forgetfulness (It's OK)
5. Kaláka: Suite bourlesque (Varázsvirágok)

6. Makám: Szindbád (Fono 2002-2003)
7. Hobo Blues Band: Nem hallod, üvöltök (Oly sokáig voltunk lenn)
8. Szalóki Ági: Napszállatja, napnyugta (Hallgató)
9. Muzsikás: Nem úgy van most (Nem úgy van most, mint volt régen)
10. Norah Jones: Sinkin' Soon (Not too late)

Holecz Melinda és Kristóf Petra (8.b)

100 ÉVE HUNYT EL MARK TWAIN

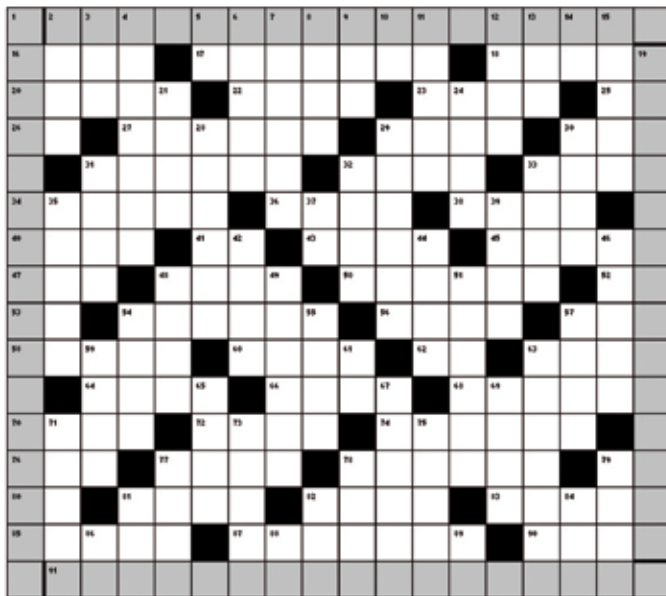
100 éve, 1910. április 21-én hunyt el Samuel Langhorne Clemens, művésznéven Mark Twain. Tom Sawyer és Huckleberry Finn atyja az amerikai irodalom meghatározó alakjává vált. A fő sorokban négy művének címe található. A márciusi szám (farsang) megfejtései: Farsangon kívül is esik leányvásár; Rövid farsangnak hosszú a bójja.

VÍZSZINTES: 2. Twain 1894-ben írt regénye (zárt betűk: D, W, N). 16. Női név 17. Gondoskodik. 18. Védjegy. 20. Zenében hosszan. 22. Ausztrál állat. 23. Egyházi ember. 25. Kutyaház. 26. Idős egynemű betű. 27. Gyümölcsöt termő növény. 29. Vízszintje csökken. 30. ... és kontra. 31. Ez ideig tartó. 32. Tényszám. 33. Hiszékeny. 34. Belga folyó. 36. A megtört lent tisztító eszköz. 38. Amely helyen. 40. Fen. 41. Olasz és magyar autók jelzése. 43. Dohány. 45. Irányítás alatt tartott. 47. Téli ruhadarab. 48. Lakáj. 50. Foglalkozási ág érdekében testülete. 52. Időszámításunk előtt. 53. Kóla egynemű betű. 54. Hitelesít. 56. Csurig levő. 57. Gazt gyomlál. 58. Női név. 60. Szép Ernő színműve (Lila ...). 62. Csak félig nála! 63. Régészeti munkát végez. 64. Könnyed. 66. Juttatta. 68. Árkád. 70. Tamási Áron trilógiájának címszereplője. 72. Újpest színe. 74. Tunéziai város. 76. Vizes oldat. 77. Nyerő lapok a pókerben. 78. Hergelő. 79. Körmöl. 80. Ittrium és kálium. 81. Magyar blues énekes (Deák ... Gyula). 82. Válogatott kézilabdázónő (... Anita). 83. Nehezen mozduló. 85. Női név. 87. Nagyra érték. 90. Jól vag. 91. A szerző 1883-ban írt műve (zárt betűk: A, I, N).

FÜGGŐLEGES: 1. Mark Twain 1882-ben írt, ismert és népszerű regénye (zárt betűk: K, U, R, I). 2. A Spar által felvásárolt, így megszűnt áruházlánc neve. 3. Középen rúgna!

4. Egyre jobban hízik. 5. Itatni kezd! 6. Csoport hölgy résztvevője. 7. Ceruzabél anyaga. 8. Sírkereszt régiesen. 9. Spanyol, német és osztrák autók jelzése. 10. Japán és olasz autók jele. 11. Nagypapa nagypapja. 12. Forrón szeret. 13. Szemével észlel. 14. Stroncium vegyjele. 15. A Nyugatrómai Birodalom bukásáig tartó időszakból való. 19. Az író 1900-ban született műve (zárt betűk: Á, Á). 21. Német áruházlánc. 24. Lóláb végződése. 28. Pécsi hegy. 29. Szervál. 30. Tetőfedő anyag. 31. Tétet növel. 32. Forma. 33. Ibsen drámája. 35. Tartós. 37. Jód és bór. 39. Az igazhitű mohamedán férfi túlvilági jutalma - a paradicsomi nő. 42. Hon. 44. Baljóslatú előjel. 46. Érzelmes hangvételű. 48. Való. 49. Drágának talál. 51. A lejjebb található. 54. Menekül. 55. Nagy fadoboz. 57. Becézett István. 59. Fejedelem, a Kijevi Rusz alapítója. 61. Komputertomográf. 63. Kimerevített felvétel. 65. Lent. 67. Tetszőleges tárgy. 69. Japán város. 71. Csomózott szőnyeg. 73. Viselkedési rend. 75. Négy számjegyű. 77. Autómárka. 78. Kukucskálj! 79. Ezévi. 81. Bór és rénium. 82. Magyar és izlandi autók jelzése. 84. Alumínium és foszfor. 86. Kutyaház. 88. Római 51. 89. Üres rés!

Lévay Zsolt

DARMSTADT

A március 15-i hosszú hétvége van, akinek egy kémia nélküli hétfői napot jelentett, és van, akinek egy 10 napos, izgalmas utazás kezdett.

Nem mondanám, hogy az idő csak úgy elrepült, de ezt bőven ellensúlyozta, hogy panaszom se lehetett a vonatok tisztaságára.

Késő délután érkeztünk meg, és az első estét mindenki már a német partnerénél töltötte. Másnap reggel az iskolában gyűltünk össze, és mi magyarok kicseréltük addigi tapasztalatainkat. Volt, aki első reggel már – véletlenül – rányitott egy apukára a fürdőben, volt, aki meg se tudott szólalni németül, és persze volt, aki már majd meghalt egy magyar szóért.

A második és a harmadik napon egy ifjúsági szállóban „dolgoztunk”. Minden párnak választania kellett egy projekt-témát. A lányok a divat mellett döntöttek, de akadtak sport-, média-, vagy zenei témára is jelentkezők.

A napok rohantak, mi meg csak pörögtünk. Délelőttönként kötelező programokon vettünk részt. Jártunk Wiesbaden városában, Frankfurtban, és természetesen körbevezettek minket Darmstadtban is. Mindenki beülhetett a saját partnerének órára is. Sajnos sok tanár megbetegedett, így én például az egy matek, egy ének és egy dupla latin órából csak egy éneket élvezhettem.

Délutánonként és hétvégén a házigazdánk gondoskodtak a jókedvről. Sétáltunk, a lányok körbejárták a be-vásárlóközpontokat, egyik este táncolni voltunk, én „szerencsétlen”, aki fiút kaptam ☺, szakadó esőben focimeccsen voltam,

aztán voltunk egy Aquaparkban és Darmstadt nevezettségét is jó páran bejárták. Persze az, hogy ki hol járt, függött a partnerétől is. Utolsó nap a magyaroknak a városban portyát rendeztek, és akik hétvégén nem is, itt biztos megcsodálhatták a város nevezettségét.

Sajnos a tíz nap hamar eltelt, és ki-ki a ránk város hosszú vonatút miatt (ráadásul még helyjegyük sem volt!) vagy pedig más ok miatt nemigen akart elindulni. Mielőtt hazaindultunk, kíváncsi voltam, miért is érdekli német partnereinket annyira Budapest, mit várnak a látogatástól. Mert bevallom, nekem ez után a tíz nap után – Darmstadtot bejárva – nem volt még kedvem hazajönni. Mindenhol krókuszok és nárciszok nyíltak, tisztaság volt, az emberek kedvesek, és ahogy a helyiek mesélték, ez a kis település körbe van véve szépséges zöld erdővel.

Ámbár Budapest mégis csak főváros és hatalmas... és lehet, hogy akik megszokták a látványát, már nem is tartják különlegesnek, de azt hiszem, egy kicsi honvágyam mégis volt.

Az út hazafelé kicsit hosszabbra si-keredett, és a késések miatt nem értük el a csatlakozást sem, így a programba – bónuszként – becsúsztott egy 2 órás szabadprogram Bécsben.

Szerintem mindenki nevében beszélek, mikor azt mondom: nehéz volt visszaszokni a megszokott, „unalmas” magyar hétköznapokba, de

boldogít a tudat, hogy ha ősszel majd ők jönnek el hozzánk, mi is igyekszünk legalább annyira jó tíz napot szerezni a német partnereinknek, mint ők nekünk.

Nusy

GOMBÁR BEMUTATÓK

Az idei Gombáron a fődíjak közül a legjobb női főszereplő díját Szabó Borbála (9.d), a legjobb férfi főszereplő díját Gyulai András (7.b) kapta. A legjobb előadás a zsűri szerint a 7.b osztályé volt, míg a közönségdíjat a 7.a kapta.

Mint az iskolaújság szerkesztőségének tagja és gólya a Gombár bemutatók alatt egyszerre töltöttem be két szerepet: az újságíróét és az előadóét.

Nekünk, kezdő osztályba járó diákoknak március 26-a fontosabb nap volt, mint a többi, ugyanis aznap volt a Gombár bemutató. A délelőtt az izgalom jegyében telt: irodalom helyett még egy utolsó, kellékek nélküli próba, éneken még átvettük a dalokat egyszer, az osztályfőnöki óra elmaradt... De még azt is sikerült elérnünk, hogy az ötödik órától tíz perccel korábban elengedjenek minket, hadd menjünk haza készülödni és pihenni.

Fél négyre kellett odaérnünk az OMK-ba, vagyis most már OKK-ba, ami akkorra már tele volt szülőkkel,

hozzátartozókkal, árpados diákokkal és persze a fellépő osztályok tagjaival.

Az első darab Molière A képzelt beteg c. műve volt a 9.d osztály előadásában. A 9.d színészi játéka lenyűgöző volt, a díszletük is gyönyörű volt, és a plakátjuk is elvitte a pálmát. Be kell vallanom, én a végén már annyira izgultam, hogy a darab utolsó öt perce kiesett, és csak a tapsvihar tudatta velem, hogy vége van és mindjárt mi jövőnk.

Ugyanis a 7.a osztály volt a második fellépő, Mozart Varázsfuvoláját adtuk elő. Amint vége lett a 9.d tapsának, az egész osztály beözönlött a színpalack mögé felkötözgetni a díszleteket,

felszúrni a csillagokat és a holdat a hátsó függönyre, közben gyorsan végiggondolva, hogy ki mikor fog bejönni, mit kell mondani, mikor kell átöltözni, hogy is van a bosszútáncban az a lépés, amelyiknél... De végül megcsináltuk,

néhány kisebb bakival, és habár elsőik nem lettünk, de a közönségdíjat elvittük. ☺

A darab végén gyorsan leszedtük a díszleteket és visszaöltöztünk rendes ruhánkba, hogy időben odaérjünk a 7.b előadására, A szalonnafa c. színdarabra. Ez a darab nekem nagyon tetszett, annyira volt vicces, amennyire kellett, a főszereplő fiú, András nagyon jó volt, Nemeckó Julcsival egyetemben. Kürtösi tanár úr szereplése, mint király pedig nagyon odaillő volt. Végül is, ha úgy vesszük, ő a 7.b királya, vezére...

Ezután a 7.c következett, akik egy afféle Gombár-paródiát adtak elő Mitológia címmel. A főszereplő, Pintér Csaba (Béla) volt a rendező, aki irányította az egész darabot, vicces stílusban.

Tarlós Péter tanár úr is megjelent, a Kis Vakond szerepében.

A négy előadás után – míg a zsűri döntött – az ÁSZ színjátszócsapat bemutatóját tekinthettük meg, Molière Kényeskedők c. művének egy feldolgozását.

A zsűri ítélete a következő lett: első helyen végzett a 7.b, második helyen a 9.d,

harmadik helyen a 7.c és negyedik helyen a 7.a. A legjobb rendező díját Simon Péter tanár úr kapta.

Ezúton szeretném megköszönni a három felkészítő tanárnak, Kőváriné Fülöp Katalinnak, Molnárné Vámos Katalinnak és Simon Péternek, valamint a 8.a osztálynak és a szülőknek a remek délutánt, estét és a sok segítséget.

Becca

Albrecht Dürer

Albrecht Dürer (1471-1528) a német reneszánsz legsokoldalúbb, kutató, szellemű művészegyénisége. Rajztehetsége különösen a metszeteiben mutatkozott meg. Az Ádám és Éva Dürer egyik leghíresebb rézmetszete, látszik rajta a művész törekvése, hogy az emberi testet és végtagokat eszményi arányokkal ábrázolja. A bibliai emberpár lábainál a művész a négy vérmérséklet szimbólumait helyezte el: a jávorszarvas a melankolikust, a nyúl a szangvinikust, az ökör a flegmatikust és – az egér ellentétéként – a macska a kolerikus vérmérsékletet jelképezi.

A tanulók feladata, hogy „Ádámot és Évát”, mai vagy jövőbeni ruhával felöltöztessék. Korunk szellemiségét újságképek montírozásával jelenítették meg.

Svarczné Micheller Erzsébet

*Havas Katalin (10.a),
Lakatos Réka (10.d)*

Benyó Réka (10.d)

*Balogh Szabina,
Ipsics Viktória (10.d)*

*Kovács Vivien (10.a),
Semsei Nikolett (10.b)*

*Várady Luca (10.b),
Cseszlai Evelin (10.d)*